

РЕШЕНИЕ

№ 2640

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1611** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Национален съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти (НСЦРЛП), чрез пълномощник, срещу Решение от 24.11.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав по НАХД № 3077/ 2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № НП-120/ 12.10.2018 г., издадено от председателя на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти. С наказателното постановление на „АбВи“ Л. Обединено кралство, е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 289, ал.1 във вр. с чл.289, ал.2 от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (ЗЛПХМ) за нарушение на чл. 41, ал. 4 от Наредбата за условията, правилата и реда за регулиране и регистриране на цените на лекарствените продукти (НУПРРРЦЛП).

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН. Намира за неправилни изводите на СРС, че в АУАН и НП не се съдържат изчерпателно фактическо описание на нарушението и датата на извършването му. На

следващо място сочи, че в поканите за съставяне и връчване на АУАН и НП са изпратени на адреса на упълномощено от дружеството лице, на което впоследствие са и връчени. От касационната инстанция се иска отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което да се потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание ответникът – „АбВи“ Л., чрез процесуалния си представител излага доводи за недопустимост и неоснователност на подадената касационна жалба. Недопустимостта е мотивирана с обстоятелството, че касационната жалба не е подадена от органа издал процесното НП, а неоснователността се мотивира с допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство. Поддържа аргументите в представения отговор на касационна жалба от 26.01.2021г. Моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за допустимост и неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, VII – и касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

По допустимостта на жалбата: Процесното наказателно постановление е издадено от председателя на НСЦРЛП, а съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискарите обезщетение, включително и тези по чл. 55, ал. 2, и учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление или електронния фиш, както и допуснатите от съда свидетели. Видно от доказателствата по НАХД № 3077/ 2020 г., в т.ч. и от протоколите от открити съдебни заседания, в производството пред СРС като ответник е конституирана НСЦРЛП - учреждението, чийто орган е издал наказателното постановление, т.е. подателят на касационната жалба - НСЦРЛП, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК разполага с процесуалното право да оспорва постановения съдебен акт.

Предвид изложеното, Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на касатора, с оглед приетите от първоинстанционния съд за установени факти, е била ангажирана за това, че „АбВи“ Л. Обединено кралство е притежател на разрешение за употреба на лекарствен продукт Н., S. for injection, 40 mg/0.8 ml, P.: 2 pre-filled syringes + 2 alcohol pads.

Цената на лекарствения продукт била променена с Решение на Съвета № НСР-14664/ 20.12.2017 г., необжалвано и влязло в сила на 06.01.2018 г. В изпълнение на чл. 41, ал. 4 от НУПРРРЦЛП, „АбВи“ Л. Обединено кралство на 08.01.2018г. е

уведомил за промяната търговците на едро.

След постъпил сигнал с вх. № 1110611/ 29.01.2018 г., подаден от Български фармацевтичен съюз (Б.) в Националния съвет за цени и реимбурсация на лекарствени продукти (Съвета), на 01.02.2018г. била извършена проверка на обстоятелствата по сигнала, както и на 11.04.2018г. в офиса на Б., за което бил изготвен и протокол № 0000473 от 11.04.2018 г. Установено било, че в периода 21.12.2017 г. – 10.01.2018 г., вкл. и до дата на извършване на проверката 11.04.2018 г., за лекарствения продукт Н., S. for injection, 40 mg/0.8 ml, P.: 2 pre-filled syringes + 2 alcohol pads от ПРУ – АбВи Л. Обединено кралство или негов упълномощен представител, не е постъпило уведомление по чл. 41, ал. 4 от Наредбата в Б. за Решение на Съвета № НСР-14664/ 20.12.2017 г., влязло в сила на 06.01.2018 г.

При така установеното, проверяващия екип е приел, че на 02.01.2018г. е извършено нарушение на чл. 41, ал. 4 от Наредбата, поради което е изготвен АУАН от 26.04.2018 г., в присъствието на К. Т. Н. и връчен на същия, въз основа на който е издадено на 12.10.2018г. и процесното Наказателно постановление №НП-120.

Въз основа на фактическата обстановка СРС е приел, че са спазени изискванията на процесуалния закон – АУАН и НП са издадени от компетентни органи – чл. 289, ал. 5 от ЗЛПХМ, в предвидената от закона писмена форма, съдържание и срокове. Въпреки това, СРС е отменил НП, като е приел, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на дружеството. На първо място е посочил, че е допуснато нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, а именно и в двата акта не е посочена датата, на която дружеството е уведомено за Решение № НСР-14664/20.12.2017г. Отделно от това СРС е приел, че наказаното лице не е надлежно уведомено за започнатата административнонаказателна процедура, тъй като АУАН е съставен, предявен и е връчен на лице без представителна власт.

Решението е правилно по следните съображения:

Настоящият състав намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, свързани със съставянето и връчването на АУАН. По делото на СРС е приложено пълномощно, издадено от управителя на дружеството, с което е учредена представителна власт на лицето, което е присъствало при съставянето на АУАН, който му е бил и връчен и съответно е подписан от него. Същото лице е имало възможност да депозираща и писмените възражения против съставения АУАН. Следователно надлежно е упражнено правото на защита на дружеството, част от което е и правото на възражения и няма как да бъде засегнато това право от действията на упълномощения представител на дружеството. В пълномощното изрично е посочено правото на това лице да получава всякакви документи, в които следва да се включи и АУАН. Няма как да се очаква, при наличието на такива параметри на представителна власт, да е необходимо изрично пълномощно за получаване на АУАН. Следва да се има предвид, че в пълномощното е предоставена представителна власт във връзка с управлението и

защитата на всички права и законни интереси на дружеството във връзка с разпространението на продуктите. В тази връзка са извършени действията на пълномощника, които са в „очевидно в полза“ на дружеството (присъствие при съставяне на АУАН, получаването му и подаване на възражения против него), при което е трудно удържимо тезата за наличието на съществено засягане на правото на защита на санкционираното юридическо лице – търговец.

Не съставлява съществено нарушение на процесуалните изисквания и фактът, че НП е било връчено на лице, което нямало изрично пълномощно да представлява дружеството в административнонаказателно производство пред органите на НСЦРЛП. Видно от документите по делото лицето е имало представителни правомощия в дружеството пред органите на НСЦРЛП, а това, че именно това лице е присъствало на съставянето на АУАН и го е получило, съответно е приело НП, по никакъв начин не е попречило на дружеството да упражни правото си на защита – след получаване от него на НП, дружеството своевременно е подало и жалбата срещу издаденото НП. Предвид изложеното следва да се приеме, че са изпълнени изискванията на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 ЗАНН относно присъствието на представител на дружеството при съставяне на АУАН и неговото получаване.

Споделя се обаче изводът на СРС за допуснатото нарушение на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващо се в непосочване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Извършеното от дружеството нарушение е описано в НП по следния начин: „притежателят на разрешения за употреба АбВи Л. /А. Л./ Обединеното кралство не е уведомил Български фармацевтичен съюз по реда и в сроковете по чл. 41, ал. 1 от Наредбата за Решение № НСР-14664/20.12.2017г. на Съвета, за промяна на цената на лекарствения продукт Н., S. for injection, 40 mg/0.8 ml, P.: 2 pre-filled syringes + 2 alcohol pads“. За дата и място на извършване на нарушението е посочено: на 02.01.2018г., в офиса на Б. на адрес: [населено място], [улица], офис 602 Б, в сградата на „И.“.

Съгласно чл. 41, ал. 4 от Наредбата притежателят на разрешението за употреба или негов упълномощен представител е длъжен в срок два работни дни от получаване на решението на Съвета за промяна на цената по чл. 2, ал. 1 на лекарствен продукт да уведоми по подходящ начин Българския фармацевтичен съюз (Б.) и търговците на едро, а последните - търговците на дребно с лекарствени продукти. В настоящия случай не е посочено кога дружеството е получило решението на Съвета, за да се определи кога дружеството е следвало да изпълни задължението си да уведоми Б.. Нещо повече, в АУАН и НП не е посочено дали е получено решението на Съвета, което е от значение за осъществяване на състава на нарушението. В АУАН и НП не е посочено кога, а и по делото не са представени доказателства за надлежно връчване, респ. получаване на решението на Съвета, т. е. не може да се установи момента, от който е започнал да тече срока по чл. 41, ал. 4 от Наредбата. Наказващият орган погрешно приема, че срокът по чл. 41, ал. 4 от Наредбата започва да тече от влизане в сила на решението на Съвета, но тази разпоредба не предвижда подобна предпоставка за начало на срока за уведомяване на Б., тъй като в нормата изрично се изисква „получаване“ на решението.

Посоченото нарушение води и до неяснота относно определената с АУАН и НП датата 02.01.2018г., на която АНО приема, че е извършено вмененото на дружеството нарушение, което съгласно посочената норма на чл. 41, ал. 4 от Наредбата е да уведоми по подходящ начин Българския фармацевтичен съюз (Б.) и търговците на едро, а последните - търговците на дребно с лекарствени продукти, в срок два работни дни от „получаване“ на решението на Съвета за промяна на цената по чл. 2, ал. 1 на лекарствен продукт. Предвид изложеното се налага извод, че датата на нарушението е приета от А. произволно.

Неизписването или грешното изписване на датата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП. Датата на нарушението представлява съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано освен с индивидуализацията на нарушението по време, място и начин на извършване, и с изтичане на предвидените в ЗАНН срокове.

АНО е допуснал особено съществено нарушение на процедурата по индивидуализиране на нарушението от обективна страна, важна част от която е датата на неговото осъществяване. Изискването тя да бъде точно определена гарантира, както правото на защита на лицето, така и възможността за проверка на законосъобразното провеждане на административно-наказателното производство. Това изискване изключва възможността датата да бъде извлечена по тълкувателен път от данните по преписката, а неизпълнението му влече незаконосъобразност на наказателното постановление.

Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.59-63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За тази цел е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в разглеждания случай не е сторено.

При липса на такива фактически констатации в НП не би могло да се вземе отношение по тези съществени въпроси за законосъобразността на административното наказване от гледна точка на спазване на процесуалните и давностните срокове, предвидени в ЗАНН, което нарушава правото на защита на наказаното лице.

Като е отчел съществените пропуски в НП и го е отменил като незаконосъобразно, СРС е постановил правилно решение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.11.2020 г., постановено по НАХД № 3077/
2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.